

המדרווח"ב

בסוף מאי, של השנה שעברה, שלחה היועצת המיטתית של החברה הממשלית תיבת מיכתב למנהלי טולרס. היא הסבירה בה שבמחוזות שבהם הם לא זכו, הגישו הצעות למיכרות עוד שתי חברות: שניר-עבודות חיצוב בע"מ ומיצ"פ-עבודות עפר בע"מ. בדיקה העלתה, ששלוש החברות נשלטות על-ידי אותם מנהלים, והחליטה לפסול את הצעות שלוש החברות. היא הוסיפה, שהחברה הממשלתית חושדת שיש כאן עבירה על חוק ההגבלים העסקיים. בעיקבות הפרת כללי שיווינויות וסודיות בין הנציגים השונים למיכרו.

עורכי-הדין של חברת טולרס, רון טראוב ואמיר סטמרי, קיימו מגעים עם היועצת המיטתית של החברה הממשלית תיבת וניסו לטעון שאין בסענותיה שום

**והם נדהמו כאשר
הוא תבע מהם תשלום
מכילכל עבוד השימוש
במעמדו המיכלגתי**

בסיס מיטתית, ולו גם הקלוש ביותר. לזיכרונם, פנו השניים בצר להם לי אברמסון, המשמש כיום כעוזר למינהל בקונסוליה הישראלית בניו-יורק. הוא הגיח שהחברה הממשלתית אכן מתכוונת למנוע מטולרס את הזכיה במיכרו במחירי זול הצפויים, והציע את אולמרט. ככתב-התביעה, שאותו הגיש אולמרט באמצעות עורך-הדין יצחק עינבר, הוא טוען כי בעלי חברת טולרס הסכימו ש"הוא ייצג אותם בפגישה הראשונה. הוא לא וחתים אותם על התחייבות לשלם לו שכר-סירותה, בשל האמון שהוא רכש להם.

לסענתו, רק בעיקבות פעולותיו, ואחרי משאומתן מיטתית ודיונים ממושכים עם היועצת המיטתית של החברה הממשלית, ומישרד-השיכון, התקבלה עמדת בעלי טולרס שיוצגו על-ידי אולמרט. החברה הוזמנה לפעולות-הדגמה וזכתה במיכרות במחירי הצפון ובמחירי חיפה. בממשק קובע אולמרט, כי אין כל מחלוקת, כי לולא פעולותיו לא הייתה חברת טולרס זוכה בעבודה כלשהי על-פי תנאי המיכרו במחוזות חיפה והצפון. אולמרט העריך את התיקוף הכספי של העבודות שבהן זכתה החברה בכעשרה

ספסרי הצורסה הפרלמנטרית

אהוד אולמרט, כפי שהוא מצטייר במישפט זה, מייצג טיפוס חדש של חבר-כנסת: עסקן המשלב דמוגוגיה שלוחת-דיסק, לרוב מן הסוג האומני הקיצוני ביותר, עם עשיית עסקים פרטיים פורחים.

זהו פטריאריאט מן הסוג שאליה התכוון הוגה-הדעות הבריטי, הד"ר סמואל ג'ונסון, כאשר אמר: "הפטריאריאט הוא מיפלטו האחרון של הנכבד".

פטריאריאט כזה משמש כביצור המעמד הציבורי של העסקן, ההופך מעמד זה למטבע עובר לסוחר. מי שרצה להיעזר בקשריו של העסקן עם השליט, חייב לשלש מצדדיו לתוך כיסו. מבחינה זו אין הבדל בין המיפלטות-שיטת-אולמרט מצאה זה מחקים. רבים בכנסת הם עורכי-דין ויועצים כלכליים וביניהם ראשי-עית המערך, עורכי-הדין משה שחל, שעסקיו משגשגים ככל שמתחזק מעמדו הפרלמנטרי, תוך חיקוי ההסתה הלאומנית של הליכוד.

חבריה-כנסת מודעים לנעץ זה, ומדי פעם מתחילה יוזמה חדשה לתיקוף המצב או להסוותו, אך כל היוזמות האלה התנפצו על חומת האינטרסים של ספסרי הצורסה הפרלמנטרית.

נית לעבחצת-עפר, נענו למיכרו של חברה ממשלתית הקשורה במישרד-השיכון. המיכרו שפורסם בחודש אפריל 1982, עסק בעבודות-עפר ופיצוץ במחירי זול שונים של החברה הממשלתית. טולרס הגישה את הצעותיה לגבי כל המתווות שאליהם התייחס המיכרו. היא זכתה במיכרו במחוזות תל-אביב, המרכז והדרום. לעומת זאת, היא לא זכתה במיכרו למחוזות ירושלים, חיפה והצפון.

כתב-התביעה הוא חבר-הכנסת והפרק-ליט אהוד אולמרט, התובע בתוקף מה שמגיע לו, לדעתו.

ללא

רתיעה

מת וסלומון, בעלי-מינויות ומנהלי חברת טולרס בע"מ - חברה קבל-

יני בעליה של החברה הקבלנית הרגישו כאילו נחתו עליהם השמיים ביום בהיר. רגע אחד הם היו בטוחים שהם זכו בחוזה שמן וריווחי לביצוע עבודה חשובה למען חברה ממשלתית, ולפתע התברר להם שמישהו החליט לשר לול מהם חלק גדול מן העונה, שהם זכו בה במיכרו הוגן.

השניים, מרדכי רמות ושימרון סלור מן, פנו לידידם ברוך ("ברוכקה") אברמסון, שעיל חשוב בתנועת החירות, וסיפרו לו על מה שאירע להם. לאברמסון הייתה עצה. "למה שלא תפנו אל חבר-הכנסת אהוד אולמרט? הוא ידוע במא-בקיו הציבוריים".

רמות וסלומון שמעו, כמובן, על אולמרט. הם ביקשו שאברמסון יקשר ביניהם, ושמחו מאוד כשהחברה-הכנסת הסכים

**הם באו אליו
כאל חבר-כנסת
כדי להיעזר בקשרים
מיכלגתם למען עיסקהם**

להיפגש עימם לשיחה קצרה. חבריה-כנסת הצעיר והמושקף פגש את שני השותפים בבית-קפה בתל-אביב. אולמרט הסיים לסלל בסרשה, ולא היה גבול לשימי חתם של השניים.

לא הייתה זו הפגישה האחרונה בין הקבלנים ובין אולמרט. אחר-כך עברו הפגישות לירושלים, לאתר מכובד מאוד, שאולמרט מתמצא היטב במיסודנותיו: הכנסת. בינתיים ניהלו גם פרקליטיהם של שני השותפים מאבק מיטתית, כדי שהמיכרו ינתן להם.

לא חלף זמן רב, ולשני השותפים נודע שהחווה עם החברה הממשלתית, שהם היו צריכים לזכות, הוחזר אליהם.

אך ההפתעה המרה לא איחרה לבוא. לפתע קיבלו רמות וסלומון חשבון מ-פולפל על-ידי עשרת אלפים דולר. על תחשבון היה חתום חבר-כנסת שהיה כבר מוכר להם: אהוד אולמרט.

השניים נדהמו. אברמסון, ידידם, סיפר להם שאולמרט מנהל מאבקים ציבוריים, האם חבריה-כנסת מקבלים תשלום של עשרת אלפים דולר - שלושה וחצי מיליון לירות - תמורת מאבק ציבורי? עד כאן, מה שעולה מכתב-ההגנה ש-הגישו רמות וסלומון, מי שהגיש את